

Dosarul nr. 3-427/22
2-22191312-02-3-30122022-1

ÎNCHEIERE

27 februarie 2023

mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ana Minciuna
Veronica Negru și Ecaterina Palanciuc

examinând din oficiu chestiunea cu privire la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ înaintate de către Russu Denis împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil

c o n s t a t ă :

În data de 29 decembrie 2022, prin intermediul poștei terestre, Russu Denis, a înaintat la Curtea de Apel Chișinău acțiune împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, privind anularea hotărârii nr. 3-47/2022 din 15.04.2022 Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor cu privire la examinarea contestației depuse de Russu Denis împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 04 februarie 2022 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Botanica, Ala Capcelea, din motivul lipsei temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară, hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-222/2022 din 21 octombrie 2022 cu privire la examinarea contestației depuse de Russu Denis împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-47/2022 din 15.04.2022.

Întru susținerea acțiunii înaintate, reclamantul a relatat că, la data de 28.12.2021 în corespondența instituțională a Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată adresarea Denis Russu, prin care s-a solicitat tragerea la răspundere disciplinară a procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Botanica, Ala Capcelea, pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, exprimată prin încălcarea prevederilor art. 274 alin. (5) Cod de procedură penală.

Ca urmare, în data de 05.01.2022 în adresa Inspecției procurorilor a parvenit spre examinare sesizarea lui Denis Russu, vizând acțiunile pretins ilegale ale procurorului vizat.

Ulterior, în data de 16.02.2022 prin intermediul oficiului poștal în adresa Penitenciarului nr. 17 Rezina, cu nr. de intrare 214, a parvenit scrisoare nr. 14-42/20-195 din 04.02.2022 privind rezultatele verificării sesizării. Scrisoarea a fost readresată de la Penitenciarul nr. 13 – Chișinău (nr. R-362 din 11.02.22).

În urma verificării, în data de 04.02.2022 a fost emisă Decizia a inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor a Procuraturii Generale, Leonid Demidov privind încetarea

procedurii disciplinare, pe motivul lipsei temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară a procurorului vizat în adresarea solicitantului.

Nefiind de acord cu decizia adoptată, a contestat-o în adresa Colegiului de Disciplină și Etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, solicitând anularea în tot a deciziei de încetare a procedurii disciplinare și sancționarea procurorului Ala Capcelea.

Prin Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-47/2022 din 15.04.2022 contestația a fost respinsă, iar decizia Inspecției procurorilor din 04.02.2022 menținută fără modificări, fiind notificat reclamantul despre hotărâre în data de 22.04.2022.

În data de 26.04.2022 în corespondența instituțională a CSP a fost înregistrată contestația Denis Russu asupra Hotărârii Colegiului de disciplină și etică.

Ca urmare, în data de 21.10.2022, examinând în ședința închisă, contestația lui Denis Russu împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-47/2022 din 15.04.2022, audiind informația prezentată de către raportor Eduard Varzar, Consiliul Superior al Procurorilor a respins contestația cu menținerea hotărârii CDE din 15.04.2022, prin care a fost menținută decizia Inspecției procurorilor din 04.02.2022 de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Botanica, Ala Capcelea.

Totodată, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea de Apel Chișinău, în temeiul art. 191 din Codul administrativ, în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea acesteia.

Astfel, copia hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-222/2022 din 21.10.2022 (motivată și semnată olograf), a fost comunicată prin scrisoare nr. 5-06d/22-3685 din 19.12.2022 și recepționată prin intermediul poștei terestre la data 27.12.2022 la Penitenciarul nr. 17 - Rezina.

Prin actul de sesizare, Denis Russu a solicitat tragerea la răspunderea disciplinară a procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Botanica, Ala Capcelea, care, dispunând la 30.11.2021 neînceperea urmăririi penale în procesul penal nr. 20214201933, inițiat în baza sesizării sale despre tragerea la răspunderea penală a interpretului Rodica Iachim în baza art. 312 din Codul penal, contrar prevederilor art. 274 alin. (5) Cod de procedură penală, l-ar fi informat tardiv prin scrisoarea nr. 19/03-11487 din 07.12.2021, pe care ar fi recepționat-o tocmai la 21.12.2021, fără anexarea copiei ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale. Prin această, procurorul Ala Capcelea ar fi admis îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, care reprezintă abatere disciplinară.

Astfel consideră reclamantul că, Inspecția procurorilor, Colegiul de disciplină și etică de pe lângă CSP și Consiliul Superior al Procurorilor nu și-a îndeplinit obligațiile corespunzător, nu au examinat probele, nu au avut un rol activ la examinarea sesizării privind tragerea la răspundere disciplinară a procurorului Ala Capcelea și respectiv, nu a întreprins toate acțiunile necesare pentru stabilirea adevărului, cât și nu au asigurat posibilitatea examinării materialelor în mod complet și obiectiv, prin ce s-a încălcat art. 1, 6 și 13 al CEDO și anume obligația generală a statului de a recunoaște oricărei persoane aflate sub jurisdicția sa, drepturile și libertățile definite de Convenție, limitându-i

petiționarului dreptul la un remediu efectiv.

În asemenea circumstanțe, în condițiile în care însuși Russu Denis este subiectul care a depus contestația împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, este indubitabil faptul că acesta poate invoca un interes legitim pe marginea activității administrative realizate și a actului administrativ emis, fapt ce presupune în mod automat că, reclamantul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din CA.

Totodată reține reclamantul ca fiind deosebit de important faptul, că conform art. 53 Constituția RM: *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.* (1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei. Exigențele art. 6 § 1 la CEDO, prevăd dreptul la un proces echitabil, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil și într-un termen rezonabil a cauzei sale.

Astfel, procedurile în proces penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite.

Fiind notificat pârâțul Consiliul Superior al Procurorilor, despre acțiunea depusă, prin referința depusă la 02 februarie 2023, a solicitat declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă, din considerentul că, conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 53 alin. (1) din Constituție, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Potrivit art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Astfel, relatează pârâțul că, din materialele dosarului rezultă că prin decizia din 04.02.2022 a Inspecției procurorilor a Procuraturii Generale, a fost încetată procedura disciplinară în privința) procurorului Ala Capcelea, din motivul că nu au fost identificate temeieri de tragere la răspundere disciplinară.

Prin hotărârea nr.3-47/22 din 15.04.2022 a Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, a fost respinsă contestația depusă de Russu Denis împotriva deciziei din 04.02.2022 a Inspecției procurorilor a Procuraturii Generale.

Nefiind de acord cu hotărârea nr.3-47/22 din 15.04.2022 a Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, Russu Denis a depus contestație la Consiliul Superior al Procurorilor.

Prin hotărârea nr. 1-222/22 din 21.10.2022 a Consiliului Superior al Procurorilor s-a respins contestația Russu Denis împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-47/22 din 15.04.2022.

În data de 30.12.2022 Russu Denis s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune, solicitând anularea Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-222/22 din 21.10.2022. Or, art.189 a Codului administrativ alin.(1) indică că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art.209, alin.()1 al Legii precitate supra, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel.

Art.87 alin.(1) a Codului administrativ indică că, autoritatea publică se conduce de probele pe care le consideră necesare, conform dreptului discreționar, pentru investigarea stării de fapt.

Astfel, solicitările reclamantului privind anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor sunt eronate și nu pot fi reținute, or în conformitate cu prevederile art.225 alin.(1) a Codului administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Art.49 din Legea nr.3/2016, indică că, după finalizarea verificării sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară, inspectorul emite una din următoarele decizii motivate: de încetare a procedurii disciplinare, dacă nu identifică niciun temei de tragere la răspundere disciplinară; de transmitere a materialelor la Colegiul de disciplină și etică, dacă identifică un temei de tragere la răspundere disciplinară.

Conform art.51 din Legea nr.3/2016, după examinarea cauzei disciplinare, Colegiul de disciplină și etică adoptă una din următoarele hotărâri: privind constatarea abaterii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni disciplinare; privind constatarea abaterii disciplinare și sistarea procedurii disciplinare, în cazul în care au expirat termenele de tragere la răspundere disciplinară; privind constatarea abaterii disciplinare și sistarea procedurii disciplinare, în cazul în care procurorul și-a încetat raporturile de serviciu înainte de emiterea hotărârii cu privire la cauza disciplinară; privind încetarea procedurii disciplinare, în cazul în care nu a fost comisă o abatere disciplinară.

Conform art.86 alin.(3) din Legea nr.3/2016, în urma examinării contestației, Consiliul superior al Procurorilor decide: menținerea hotărârii contestate; casarea hotărârii contestate și adoptarea unei noi hotărâri prin care se soluționează cauza.

De altfel, se reține că unicul organ competent în constatarea, aplicarea și încetarea inacțiunilor disciplinare este Colegiul de disciplină și etică și Consiliul Superior al procurorilor, iar instanța de contencios administrativ nu poate substitui competențele acestor organe.

Din coroborarea textelor legale nominalizate rezultă cu certitudine competența organelor sus-menționate aferentă procedurilor disciplinare în privința procurorilor.

Conform prevederilor art.3 din Legea cu privire la Procuratură, procurorul își

desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează. Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului, legată de exercitarea atribuțiilor sale.

Argumentele prezentate de către reclamantul Russu Denis în susținerea poziției sale pentru casarea hotărârii criticate, reprezintă o apreciere subiectivă a situației și exprimă, în esență, dezacordul cu soluțiile procesual-penale adoptate, care, însă se verifică în altă procedură juridică. Menționează pârâtul că nu ține de competența Consiliului Superior al Procurorilor să se pronunțe asupra fondului raționamentelor emise de către procurorul Ala Capcelea pe aceste cazuri, pentru a nu fi încălcat principiul independenței decizionale, al securității raporturilor juridice și al stabilității ordinii de drept.

În speța dată, nu a fost atestată, și nici Russu Denis nu a argumentat, vreo eroare de fapt și/sau de drept, astfel încât să se întrunească condiția esențială pentru casarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-47/22 din 15.04.2022, ceea ce denotă că prezenta contestație nu subzistă testului motivării plauzibile.

Este necesar de subliniat că argumentele reclamantului Russu Denis exprimate în contestație și susținute în ședința Consiliului Superior al Procurorilor, reprezintă, *de facto*, dezacordul acestuia cu hotărârile adoptate în prezenta speță, însă legalitatea și temeinicia acestora se verifică în ordinea stabilită de legislația procesual-penală, nefiind incidentă în acest sens ordinea juridică a procedurilor disciplinare.

Complementar, se reține că din actele și lucrările procedurii disciplinare, inclusiv din materialele prezentate în ședința Consiliului Superior al Procurorilor, rezultă că la toate adresările înaintate de către Russu Denis aferent speței nominalizate au fost formulate și expediate răspunsuri explicative, în care au fost reflectate informațiile corespunzătoare, rezultate din examinarea acestora.

Concluziile de referință s-au întemeiat pe faptul că alegațiile din adresările reclamantului Russu Denis nu au rămas fără examinare, au fost analizate în ordinea corespunzătoare, iar soluțiile dispuse au fost verificate inclusiv fiind informat că actul poate fi contestat și în instanța de judecată.

Inspekția procurorilor nu a constatat temeuri de a interveni și prin decizia din 04.02.2022 a încetat procedura disciplinară în privința procurorului Ala Capcelea, din lipsa temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

S-a constatat că examinarea tuturor alegațiilor formulate de către Russu Denis s-a desfășurat în conformitate cu prescripțiile legale, fiindu-i respectate drepturile de a-și prezenta argumentele, precum și de a avea acces la instanța de judecată în vederea controlului judiciar (la judecătorul de instrucție) asupra soluțiilor procesual-penale adoptate aferent faptelor reclamate.

Consiliul Superior al Procurorilor a constatat că Russu Denis, nu i-au fost

încălcate drepturile, or, sesizarea înaintată a fost examinată din punct de vedere a legalității. Totodată, prin răspunsurile organului de urmărire penală și ale Inspecției procurorilor, i-a fost explicat motivul respingerii sesizării depuse.

Deciziile eronate și omisiunile admise într-un proces penal trebuie să poată fi corectate și înlăturate prin intermediul căilor de atac sau a altor proceduri legale și nu pot avea drept consecință responsabilizarea individuală a procurorului. Or, rolul căilor de atac și anumite prevederi din Codul de procedură penală sunt pentru a înlătura omisiunile organului de urmărire penală și a procurorului. În calitate de excepții pot servi doar cazurile în care, în procesul de luare a deciziilor, procurorul ce efectuează/conduce urmărirea penală a acționat cu rea-voință sau a admis o omisiune gravă, prejudiciind interesul justiției, inclusiv drepturile și interesele părților în proces.

Remediul principal pentru înlăturarea omisiunilor este exercitarea căilor de atac și aplicarea la timp a normelor procesuale, iar anularea unei hotărâri sau constatarea caracterului incomplet a unor acte de procedură nu înseamnă în mod automat că procurorul nu a acționat într-un mod profesionist și în strictă conformitate cu legea.

Consiliul Superior al Procurorilor a reiterat că în hotărârea Colegiului de disciplină și etică contestată a s-a dat o apreciere relevantă situației criticate, fiind expuse raționamentele care au determinat necesitatea menținerii deciziei Inspecției procurorilor.

Prin urmare, Russu Denis, nu poate revendica că, prin hotărârea nr. 1-222/22 din 21.10.2022 a Consiliului Superior al Procurorilor, i s-a încălcat un drept în sensul art.17 din Codul administrativ, având în vedere faptul că legislația în vigoare cert consacră că instanța de contencios administrativ poate fi sesizată de orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, ce presupune totalitatea actelor administrative individuale și normative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea. Or, Consiliul Superior al Procurorilor a reiterat că în hotărârea Colegiului de disciplină și etică contestată s-a dat o apreciere relevantă situației criticate, fiind expuse raționamentele care au determinat necesitatea menținerii deciziei Inspecției procurorilor.

Astfel, Russu Denis, nu poate revendica că, prin hotărârea nr. 1-222/22 din 21.10.2022 a Consiliului Superior al Procurorilor, i s-a încălcat un drept în sensul art.17 din Codul administrativ, având în vedere faptul că legislația în vigoare cert consacră că instanța de contencios administrativ poate fi sesizată de orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, ce presupune totalitatea actelor administrative individuale și normative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea. Or, legea consacră regula sesizării instanței de către orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice. Iar activitatea administrativă reprezintă totalitatea, actelor administrative individuale și normative, contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Totodată, în sensul Legii, invocă pârâțul că, revendicarea dreptului trebuie să se

deducă din susținerile formulate prin acțiunea înaintată în judecată, în conținutul căreia urmează a fi relatată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art.17, 38 și 189 Cod administrativ, de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său”, se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, interpretând articolul 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, £38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, £57). Condiția impusă constant de jurisprudența Curții în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016 și Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin hotărârea nr. 12-228/16 din 14 septembrie 2016 a Consiliului Superior al Procurorilor și modificat prin hotărârea nr. 12-13/17 din 24 ianuarie 2017 a Consiliului Superior al Procurorilor, este reglementată detaliat procedura de examinare a contestațiilor împotriva deciziilor Inspecției procurorilor. De altfel, o persoană interesată căreia Inspecția procurorilor i-a respins o sesizare, poate utiliza o „cale de atac prevăzută de lege”, depunând o contestație la Colegiul de disciplină și etică.

Aceste etape procedurale reprezintă activități quasi-judiciare, întrucât conțin atât șanse, cât și garanții în materia apărării dreptului pretins încălcat, dar și rigori de formă, conținut și termene de procedură.

Reclamantul a avut acces la un „tribunal”, iar cadrul normativ i-a oferit 3 niveluri de jurisdicție, atâta cât a considerat legiuitorul Republicii Moldova suficient, astfel încât dreptul acestuia nu este afectat în substanța sa.

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00)).

Studiind materialele cauzei, instanța de judecată consideră că, pretinsa acțiune înaintată de către Russu Denis, urmează a fi declarată inadmisibilă, din următoarele motive.

Conform art.191 alin. (3) Codul administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale *Consiliului Superior al Procurorilor*, actelor emise de Banca Națională a Moldovei, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Art.3 Cod administrativ, prevede că, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Art. 20 din Codul administrativ, prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 39 Cod administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 189 alin. (1) și alin. (2) Cod administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art.207 alin.(1)-(2) lit. e) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Relaționând circumstanțele cauzei la normele pre-citate, instanța de judecată conchide că, unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească și să justifice procesual pentru testul de admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia îi se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

Prin urmare, pentru a fi admisibilă, o acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat.

Astfel, pentru înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul trebuie să invoce un drept al său, căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

În lipsa revendicării unui drept propriu, în sensul art.17 din Codul administrativ, acțiunea eșuează testul de admisibilitate conform art. 207 Cod administrativ.

Astfel, prevederile art. 17 Cod administrativ, se referă la orice drept subiectiv reglementat de normele dreptului material, deci anume dreptul substanțial reglementează situațiile juridice subiective ce caracterizează statutul juridic al persoanelor care participă la viața juridică.

Acest argument impune și raționamentul că, dreptul procedural reglementează doar formele ce necesită a fi respectate pentru a obține pe cale judiciară o protecție a unui drept subiectiv în sensul art. 17 Cod administrativ.

În această ordine de idei, completul specializat reține că, la 28.12.2021 în corespondența instituțională a Consiliului Superior al Procurorilor a fost înregistrată adresarea Denis Russu, prin care s-a solicitat tragerea la răspundere disciplinară a procurorului din cadrul Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Botanica, Ala Capcelea, pentru îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, exprimată prin încălcarea prevederilor art. 274 alin.(5) Cod procedură penală.

Prin decizia Inspecției procurorilor din 04 februarie 2022, s-a încetat procedura disciplinară în privința procurorului din cadrul Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Botanica, Ala Capcelea, din motivul neidentificării temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară

Nefiind de acord cu soluția adoptată de Inspecția procurorilor, Denis Russu, în data de 25 februarie 2022, a depus contestație împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 04 februarie 2022, prin care a solicitat Colegiului de disciplină și etică, acesteia și anularea în tot a deciziei de încetare a procedurii disciplinare și sancționarea procurorului Ala Capcelea. Care prin hotărârea Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 3-47/2022 din 15.04.2022, s-a respins, iar decizia Inspecției procurorilor din 04.02.2022 menținută fără modificări. Autorul contestației a fost notificat despre Hotărârea Colegiului la 22.04.2022.

Nefiind de acord cu hotărârea pronunțată, Denis Russu, a contestat hotărârea Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 3-47/2022 din 15.04.2022, solicitând casarea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri, prin care să se soluționeze cauza. Însă, prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-222/2022 din 21 octombrie 2022,,Cu privire la examinarea contestației depuse de Denis Russu împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-47/2022 din 15.04.2022, s-a respins contestația depusă de către Denis Russu împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 3-47/2022 din 15.04.2022.

Prin urmare, nefiind de acord cu cele întreprinse, la Denis Russu, a înaintat la Curtea de Apel Chișinău acțiune împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, privind anularea hotărârii nr. 3-47/2022 din 15.04.2022 Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor cu privire la examinarea contestației depuse de Denis Russu împotriva decizie Inspecției procurorilor din 04 februarie 2022 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun.Chișinău, oficiul Botanica, Ala Capcelea, din motivul lipsei temeiurilor de tragere la răspundere

disciplinară, hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-222/2022 din 21 octombrie 2022 cu privire la examinarea contestației depuse de Russu Denis împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-47/2022 din 15.04.2022.

În asemenea circumstanțe, în condițiile în care însuși Russu Denis este subiectul care a depus contestația împotriva hotărârii, prin care s-a respins contestația împotriva deciziei Inspecției judiciare emisă pe marginea sesizării asupra acțiunilor procurorului în Procuratura mun.Chișinău, oficiul Botanica, Ala Capcelea, emisă de asemenea la plângerea lui Russu Denis, este indubitabil faptul că acesta poate invoca un interes legitim pe marginea activității administrative realizate și a actului administrativ emis, fapt ce presupune în mod automat că, reclamantul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17 din Codul administrativ.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține la caz prevederile art.49 alin.(1) lit.a) și alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, după finalizarea verificării sesizării cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară, inspectorul emite decizii motivate de încetare a procedurii disciplinare, dacă nu identifică niciun temei de tragere la răspundere disciplinară. Decizia de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de către autorul sesizării la Colegiul de disciplină și etică în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării acesteia

În accepțiunea art.51 alin.(1) lit.d) din Legea cu privire la Procuratură nr.3 din 25.02.2016, după examinarea cauzei disciplinare, Colegiul de disciplină și etică adoptă una din următoarele hotărâri: privind încetarea procedurii disciplinare, în cazul în care nu a fost comisă o abatere disciplinară.

În acest sens, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, Inspecția procurorilor și Colegiul disciplinar ca organe specializate ale Consiliului Superior al Procurorilor, activează independent și exercită atribuții quasi-judiciare. Întrucât examinarea sesizărilor se poate finaliza cu aplicarea unei sancțiuni disciplinare în privința unui procuror independent și inamovibil, în activitatea de îndeplinire a justiției a căruia sunt interzise orice fel de imixțiuni, atât Inspecția Judiciară cât și Colegiul disciplinar activează ca un „tribunal”.

Astfel, o persoană interesată căreia Inspecția procurorilor i-a respins o sesizare, poate utiliza o „cale de atac prevăzută de lege”, depunând o contestație la Colegiul de disciplină și etică. Aceste două etape procedurale, prevăzute de legea organică, reprezintă activități quasi-judiciare, întrucât conțin atât șanse cât și garanții ale apărării dreptului pretins încălcat, cât și rigori de formă, conținut și termene de procedură.

Respectiv, completul specializat notează că, în sensul art. 82 lit. a) al Legii cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016 și pct. 2 ale Regulamentului privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, Inspecția judiciară și Colegiul disciplinar, în calitate de organe specializate ale Consiliului Superior al Procurorilor, activează independent și exercită atribuții quasi-judiciare. Întrucât examinarea sesizărilor se poate finaliza cu aplicarea unei sancțiuni disciplinare în privința unui procuror, în activitatea de îndeplinire a justiției a căruia sunt interzise orice fel de imixțiuni, atât Inspecția judiciară, cât și Colegiul disciplinar activează ca un „tribunal”.

Conform art. 83 alin. (1) și 85 alin. (2) ale Legii cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, fiecare colegiu din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor este constituit din 7 membri, adică 5 sânt aleși de Adunarea Generală a Procurorilor din rândul procurorilor și 2 sânt aleși de către Consiliul Superior al Procurorilor, prin concurs public, din rândul reprezentanților societății civile, iar hotărârile colegiilor se adoptă cu votul deschis al majorității membrilor aleși ai colegiului, cu excepția cazurilor în care prezenta lege prevede o altă modalitate de adoptare a hotărârilor.

Pe această cale, instanța de judecată evidențiază că, prin Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016 și Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin hotărârea nr.12-228/16 din 14 septembrie 2016 a Consiliului Superior al Procurorilor și modificat prin hotărârea nr.12-13/17 din 24 ianuarie 2017 a Consiliului Superior al Procurorilor, este reglementată detaliat procedura de examinare a contestațiilor împotriva deciziilor Inspecției procurorilor. De altfel, o persoană interesată căreia Inspecția procurorilor i-a respins o sesizare, poate utiliza o „cale de atac prevăzută de lege”, depunând o contestație la Colegiul de disciplină și etică. Aceste două etape procedurale reprezintă activități quasi-judiciare, întrucât conțin atât șanse, cât și garanții în materia apărării dreptului pretins încălcat, dar și rigori de formă, conținut și termene de procedură.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, interpretând articolul 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, §38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, §57). Condiția impusă constant de jurisprudența Curții în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

În acest context, completul judiciar atestă că, reclamantul Russu Denis a avut acces la un „tribunal”, iar legea organică i-a oferit 2 niveluri de jurisdicție, atâta cât a considerat legiuitorul Republicii Moldova suficient, astfel încât dreptul acestuia nu este afectat în substanța sa.

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene, cererea nr. 45572/00).

Prin urmare, analizând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept citate supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ consideră că acțiunea urmează a fi declarată inadmisibilă.

Prin hotărârea nr.3-47/2022 din 15.04.2022 a Colegiul disciplinar și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor i s-a explicat lui Russu Denis că, în cadrul

examinării sesizării s-a stabilit că, motivele invocate de autor nu reprezintă fapte ce ar putea constitui abateri disciplinare în acțiunile procurorului vizat, iar decizia Inspecției judiciare emisă pe marginea sesizării asupra acțiunilor procurorului este întemeiată.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că, prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-222/2022 din 21 octombrie 2022,,Cu privire la examinarea contestației depuse de Russu Denis împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-47/2022 din 15.04.2022, s-a respins contestația depusă de către Russu Denis împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 3-47/2022 din 15.04.2022.

În această ordine de idei, nu poate fi reținut nici argumentul reclamantului cu referire la faptul că i-a fost îngăduit accesul la justiție, întrucât în această situație cadrul normativ pertinent instituie o dublă jurisdicție la examinarea sesizării, iar legiuitorul a optat doar pentru posibilitatea contestării hotărârilor colegiului disciplinar privind rezultatul examinării cauzei disciplinare, dar nu și a hotărârilor colegiului disciplinar privind respingerea contestațiilor depuse împotriva deciziei Inspecției procurorilor, prin care a fost respinsă sesizarea depusă de către Russu Denis, ca fiind neîntemeiată și a fost încetată procedura disciplinară în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Botanica, Ala Capcelea, din lipsa temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

Din considerentele menționate completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ conchide asupra inadmisibilității acțiunii în contencios administrativ depusă de Russu Denis împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea examinării sesizării.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ punctează că, admisibilitatea/inadmisibilitatea unei acțiuni, nu se limitează doar la temeiurile menționate în special la art.207 alin.(2) din Codul administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri certe și concludente.

Totodată, instanța ține să menționeze că declararea inadmisibilă a acțiunii exclude examinarea fondului cauzei de contencios administrativ atât din perspectiva circumstanțelor de fapt, cât și motivelor de drept.

În conformitate cu prevederile art.207 alin.(1) și alin. (2), art.230 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d i s p u n e :

Se declară inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Russu Denis împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil .

Se explică reclamantului Russu Denis, că declararea acțiunii inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit. e) Cod administrativ, exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Încheierea poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 15 zi de la notificarea ei, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele completului, judecătorul

Anatolie Minciuna

Judecător

Veronica Negru

Judecător

Ecaterina Palanciuc